

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

22 iunie 2016*

„Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marcă figurativă care conține elementul «CVTC» — Cereri de reînnoire formulate pentru o parte a produselor sau serviciilor pentru care este înregistrată marca — Termen suplimentar — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 47 — Principiul securității juridice”

În cauza C-207/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 4 mai 2015,

Nissan Jidosha KK, cu sediul în Yokohama (Japonia), reprezentată de B. Brandreth, barrister, și de D. Cañadas Arcas, abogada,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de D. Hanf și de A. Folliard-Monguiral, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça (raportor), președinte de cameră, domnii F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 17 martie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Nissan Jidosha KK (denumită în continuare „Nissan”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2015, Nissan Jidosha/OAPI (CVTC) (T-572/12, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:136), prin care acesta a respins

* Limba de procedură: engleza.

acțiunea având ca obiect anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 septembrie 2012 (cauza R 2469/2011-1) privind o cerere de reînnoire a înregistrării mărcii figurative CVTC a Uniunii Europene (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul (CE) nr. 207/2009

- 2 Articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), în versiunea sa aplicabilă în speță, intitulat „Durata înregistrării”, prevede:

„Durata înregistrării mărcii U[niunii] E[uropene] este de zece ani cu începere de la data depunerii cererii. Înregistrarea poate fi reînnoită, conform articolului 47, pentru perioade de zece ani.”

- 3 Articolul 47 din acest regulament, intitulat „Reînnoire”, prevede:

„(1) Înregistrarea mărcii U[niunii] E[uropene] se reînnoiește la cererea titularului mărcii sau a oricărei alte persoane autorizate în mod expres de acesta, cu condiția ca taxele să fi fost achitate.

(2) Oficiul îl informează în timp util pe titularul mărcii U[niunii] E[uropene], precum și pe orice titular al unui drept înregistrat privind o marcă [a] U[niunii] E[uropene] în ceea ce privește expirarea înregistrării, înaintea respectivei expirări. Absența acestei informări nu atrage răspunderea Oficiului.

(3) Cererea de reînnoire trebuie prezentată în termen de șase luni, termen care expiră în ultima zi a lunii în cursul căreia încetează perioada de protecție. Taxele trebuie, de asemenea, achitate în acest termen. În caz contrar, cererea mai poate fi depusă, iar taxele achitate, într-un termen suplimentar de șase luni care începe să curgă a doua zi după termenul stabilit în prima etapă, sub rezerva achitării unei suprataxe în cursul termenului suplimentar respectiv.

(4) În cazul în care cererea nu este prezentată, iar taxele nu sunt achitate decât pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca U[niunii] E[uropene], înregistrarea nu se reînnoiește decât pentru acele produse sau servicii.

(5) Reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei de expirare a înregistrării. Reînnoirea se înregistrează.”

- 4 Articolul 48 din regulamentul menționat, intitulat „Modificarea”, are următorul cuprins:

„(1) Marca U[niunii] E[uropene] nu se modifică în registru în perioada înregistrării, nici în cazul reînnoirii acesteia.

[...]”

- 5 Articolul 50 din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Renunțare”, prevede:

„(1) Marca U[niunii] E[uropene] poate face obiectul unei renunțări pentru toate sau pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este înregistrată.

(2) Renunțarea se declară în scris la Oficiu de către titularul mărcii. Aceasta nu are efect decât după înregistrare.

[...]”

- 6 Articolul 81 din acest regulament, intitulat „*Restitutio in integrum*”, prevede:

„(1) Solicitantul înregistrării sau titularul unei mărci [a] U[niunii] E[uropene] sau orice altă parte la o procedură în fața Oficiului care, deși a dat dovadă de întreaga prudență impusă de circumstanțe, nu a fost în măsură să respecte un termen prevăzut de Oficiu, este repus în drepturi, la cerere, în cazul în care obstrucționarea a avut drept consecință directă, în temeiul dispozițiilor prezentului regulament, pierderea unui drept sau pierderea unei căi de atac.

(2) Cererea trebuie prezentată în scris în termen de două luni de la încetarea obstrucționării. În același termen trebuie îndeplinit actul nerealizat. Cererea nu este admisibilă decât într-un termen de un an de la data expirării termenului nerespectat. În caz de neprezentare a cererii de reînnoire a înregistrării sau de neplată a unei taxe de reînnoire, termenul suplimentar de șase luni prevăzut la articolul 47 alineatul (3) a treia teză se deduce din perioada de un an.

[...]”

Regulamentul (CE) nr. 2868/95

- 7 Norma 30 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 355/2009 al Comisiei din 31 martie 2009 (JO 2009, L 109, p. 3), intitulat „Reînnoirea înregistrării”, prevede:

„(1) O cerere de reînnoire conține:

[...]

(c) în cazul în care reînnoirea este solicitată doar pentru o parte din bunurile și serviciile pentru care este înregistrată marca, indicarea respectivelor clase sau a acelor bunuri și servicii pentru care se solicită reînnoirea sau a acelor bunuri și servicii pentru care nu se solicită reînnoirea, grupate în conformitate cu clasificarea de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul clasei din respectiva clasificare căreia îi aparține grupul de bunuri și servicii și prezentat în ordinea claselor din respectiva clasificare.

(2) Taxele de plătit în temeiul articolului 47 din regulament pentru reînnoirea unei mărci [a] U[niunii] E[uropene] constau din următoarele:

(a) o taxă de bază;

(b) o taxă de clasă pentru fiecare clasă care este mai mare decât a treia clasă pentru care se solicită reînnoirea

și

(c) după caz, o taxă suplimentară pentru plată întârziată a taxei de reînnoire sau prezentare cu întârziere a cererii de reînnoire, în temeiul articolului 47 alineatul (3) din regulament, astfel cum a fost specificat în regulamentul privind taxele.

[...]

(5) În cazul în care cererea de reînnoire nu este depusă sau este depusă după expirarea termenului prevăzut la articolul 47 alineatul (3) a treia teză din regulament sau în cazul în care taxele nu sunt plătite ori sunt plătite numai după expirarea termenului în cauză sau în cazul în care neregulile nu sunt remediate în respectivul termen, Oficiul stabilește că înregistrarea a expirat și notifică proprietarul mărcii U[niunii] E[uropene] în acest sens.

[...]”

Istoricul cauzei și decizia în litigiu

8 Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 1-13 din hotărârea atacată, la 23 aprilie 2001, Nissan a depus o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la EUIPO. Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ următor:

9 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 7, 9 și 12 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare.

10 Marca în cauză a fost înregistrată la 29 octombrie 2003 pentru produsele care fac parte din aceste trei clase.

11 La 27 septembrie 2010, EUIPO a informat Nissan că această marcă trebuia reînnoită înainte de data de 23 aprilie 2011.

12 La 27 ianuarie 2011, Nissan a solicitat EUIPO să reînnoiască marca respectivă pentru o parte din produsele protejate prin înregistrare, și anume pentru cele din clasele 7 și 12.

13 La 9 mai 2011, EUIPO a informat Nissan că reînnoirea mărcii în cauză fusese înscrisă în registrul mărcilor Uniunii Europene la 8 mai 2011 pentru produsele din clasele 7 și 12 și că s-a procedat la retragerea din registrul menționat a produselor din clasa 9.

14 La 14 și la 22 iulie, precum și la 1 august 2011, Nissan a solicitat EUIPO să includă produsele din clasa 9 în reînnoirea mărcii amintite.

15 Printr-o decizie din 26 august 2011, EUIPO a respins cererea formulată de Nissan.

16 La 29 august 2011, Nissan a solicitat EUIPO anularea acestei decizii.

17 Printr-o decizie din 28 septembrie 2011, divizia de administrare a mărcilor a confirmat decizia din 26 august 2011 sus-menționată.

18 La 25 noiembrie 2011, Nissan a formulat la EUIPO, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009, o cale de atac împotriva acestei decizii a diviziei de administrare a mărcilor.

- 19 Prin decizia în litigiu, Camera întâi de recurs a EUIPO a respins această cale de atac, apreciind, în esență, că cererea de reînnoire a mărcii în cauză pentru produsele din clasele 7 și 12 constituia o renunțare la această marcă, în sensul articolului 50 din Regulamentul nr. 207/2009, în ceea ce privește produsele din clasa 9. Pe de altă parte, după ce a subliniat că reînnoirea parțială a mărcii respective fusese înregistrată de EUIPO și notificată Nissan și că produsele, ulterior, efecte *erga omnes*, respectiva cameră de recurs a apreciat că, din motive de securitate juridică, nu se putea permite Nissan să revină asupra deciziei sale de a nu reînnoi marca în cauză pentru anumite produse.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 21 decembrie 2012, Nissan a solicitat anularea deciziei în litigiu.
- 21 În susținerea acțiunii formulate, Nissan a invocat un motiv unic, întemeiat, în esență, pe încălcarea articolelor 47 și 50 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 22 Tribunalul a apreciat, la punctele 26-30 din hotărârea atacată, că EUIPO a asimilat în mod greșit cererea de reînnoire parțială formulată de Nissan unei renunțări la marcă pentru produsele din clasa 9, în sensul articolului 50 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 23 Tribunalul a statuat însă la punctele 34-50 din hotărârea atacată că această constatare nu poate conduce, în speță, la anularea deciziei în litigiu, întrucât EUIPO era îndreptățit, potrivit articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009, să reînnoiască marca în cauză numai pentru produsele din clasele 7 și 12.
- 24 Tribunalul a respins, așadar, motivul unic invocat de Nissan, precum și, pe cale de consecință, acțiunea în totalitate.

Concluziile părților

- 25 Nissan solicită Curții anularea hotărârii atacate și a deciziei în litigiu, precum și obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.
- 26 EUIPO solicită Curții respingerea recursului și obligarea Nissan la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 27 În susținerea recursului formulat, Nissan invocă două motive, întemeiate pe încălcarea articolului 47 și, respectiv, a articolului 48 din Regulamentul nr. 207/2009.

Argumentele părților

- 28 Prin intermediul primului motiv, Nissan reproșează Tribunalului că a statuat că articolul 47 din Regulamentul nr. 207/2009 exclude cererile de reînnoire parțială succesive a unei mărci a Uniunii Europene. Nissan susține că niciun element din textul acestui articol nu se opune acestor cereri, existând motive legitime care pot de altfel să le justifice. În opinia sa, respectivul articol permite de o manieră generală reînnoirea unei astfel de mărci înainte de expirarea termenului suplimentar prevăzut la articolul 47 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 207/2009 (denumit în continuare „termenul suplimentar”).

- 29 În această privință, Nissan subliniază, în primul rând, că interpretarea reținută de Tribunal are ca efecte, pe de o parte, privarea de beneficiul termenului suplimentar a titularilor de mărci ale Uniunii Europene care fac eforturi să respecte termenul inițial prevăzut la articolul 47 alineatul (3) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 și, pe de altă parte, favorizarea celor care sunt în măsură să achite cuantumul suprataxei pe care o presupune reînnoirea în termenul suplimentar.
- 30 În al doilea rând, Nissan consideră că poziția Tribunalului înseamnă, în realitate, asimilarea unei cereri de reînnoire parțială unei renunțări, în sensul articolului 50 din Regulamentul nr. 207/2009, pentru produsele nemenționate în această cerere, cu toate că nu ar fi întrunite condițiile impuse de acest articol.
- 31 În al treilea rând, Nissan susține că faptul că titularii de mărci ale Uniunii Europene formulează în mod clar și neechivoc o cerere de reînnoire parțială nu înseamnă totuși că ei se așteaptă ca cererile lor de reînnoire ulterioare depuse în termenul suplimentar să fie respinse, întrucât EUIPO a admis deja, cel puțin în două cazuri, cereri de reînnoire parțială succesive în aceste condiții.
- 32 În al patrulea rând, Nissan subliniază că norma 30 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 355/2009, permite reînnoirea parțială a unei mărci a Uniunii Europene pe toată durata termenului suplimentar, cu plata eșalonată a taxelor aferente diferitor produse vizate. În opinia sa, nu există niciun motiv care să justifice efectuarea unei distincții între acest caz și o reînnoire a mărcii respective prin cereri de reînnoire parțială succesive.
- 33 În al cincilea rând, Nissan arată că principiul securității juridice nu se opune ca o cerere de reînnoire a unei mărci a Uniunii Europene să poată fi completată în termenul suplimentar. În opinia sa, s-ar aduce atingere securității juridice a terților numai în cazul în care EUIPO ar asimila, în mod greșit, o cerere de reînnoire parțială unei renunțări, prin înregistrarea deciziei sale privind cererea de reînnoire parțială înainte de expirarea termenului suplimentar.
- 34 În replică, EUIPO arată că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod corect articolul 47 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 35 În susținerea poziției sale, EUIPO arată că din textul articolului 47 alineatul (3) prima și a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 rezultă în mod clar că, în principiu, condițiile impuse în vederea reînnoirii unei mărci a Uniunii Europene trebuie îndeplinite în termenul inițial de șase luni care precedă expirarea perioadei de protecție. Astfel, în opinia sa, reînnoirea tardivă a acestei mărci în termenul suplimentar are un caracter excepțional, ceea ce ar fi susținut atât de faptul că legiuitorul Uniunii a condiționat această reînnoire de plata unei suprataxe, cât și de implicațiile sale pentru sistemul european al mărcilor.
- 36 EUIPO invocă în acest context că, potrivit articolului 47 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, mărcile Uniunii Europene sunt reînnoite cu efect retroactiv la data expirării înregistrării. În consecință, registrul mărcilor Uniunii Europene nu ar reflecta întotdeauna în mod fidel gradul de protecție conferit unei mărci, operatorii economici neputând, astfel, să se asigure cu certitudine de existența și de întinderea drepturilor exclusive înregistrate. Dat fiind că posibilitatea de a reînnoi o marcă a Uniunii Europene în termenul suplimentar ar crea un grad crescut de insecuritate juridică, articolul 47 alineatul (3) a treia teză din acest regulament ar trebui interpretat în mod restrictiv.
- 37 În plus, EUIPO consideră că, în ipoteza în care o cerere de reînnoire „completă”, care îndeplinește cele două condiții cumulative prevăzute la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, este formulată în termenul inițial sus-menționat, chiar dacă această cerere vizează numai o parte a produselor pentru care marca Uniunii Europene este înregistrată, articolul 47 alineatul (3) a treia teză din acest regulament nu poate fi aplicat având în vedere că începe cu termenii „[î]n caz contrar”.

- 38 Pe de altă parte, în opinia EUIPO, potrivit articolului 47 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, atunci când titularii de mărci ale Uniunii Europene formulează o astfel de cerere de reînnoire parțială, ei declară în mod implicit că nu doresc să extindă protecția acordată prin marca lor la restul produselor. EUIPO subliniază cu privire la acest aspect că această interpretare nu înseamnă că o cerere de reînnoire parțială trebuie apreciată drept o renunțare, în sensul articolului 50 din acest regulament, în măsura în care aceasta din urmă produce efecte la momentul declarației de renunțare și al înregistrării consecutive acestei declarații.
- 39 În plus, EUIPO subliniază că, în măsura în care o cerere de reînnoire parțială nu este neconformă cerințelor legale, nu este necesar să aștepte expirarea termenului suplimentar pentru a înregistra și a publica o cerere de reînnoire a unei mărci a Uniunii Europene formulată în timp util numai pentru anumite produse. Dimpotrivă, potrivit articolului 47 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, ar fi obligat să procedeze astfel.
- 40 EUIPO subliniază totodată că înregistrarea reînnoirii parțiale și, în special, expirarea înregistrării mărcii Uniunii Europene pentru produsele a căror reînnoire nu a fost solicitată produc efecte *erga omnes*. Or, în opinia EUIPO, deși autoritățile competente și publicul trebuie să știe, conform articolului 47 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 207/2009, că o astfel de marcă poate fi reînnoită în termenul suplimentar, acestea nu pot totuși anticipa că o marcă a Uniunii Europene care a fost în mod valabil reînnoită numai parțial va fi, ulterior, extinsă și la alte produse.

Aprecierea Curții

- 41 În primul rând, trebuie să se stabilească dacă, astfel cum a statuat Tribunalul, articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 se opune formulării, în termenul suplimentar prevăzut la a treia teză a acestei dispoziții, a unei cereri de reînnoire care vizează anumite clase de produse sau servicii pentru care o marcă a Uniunii Europene a fost înregistrată, atunci când o cerere de reînnoire referitoare la alte clase de produse sau servicii acoperite de aceeași marcă a fost formulată anterior, în termenul prevăzut în prima teză a dispoziției menționate.
- 42 Referitor la acest aspect, este necesar să se arate că, la punctul 38 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că „[...] reiese cu claritate din modul de redactare a [articolului 47 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 207/2009], și în special din expresia «în caz contrar», că posibilitatea de a introduce cererea de reînnoire după perioada inițială este condiționată de nedepunerea unei cereri de reînnoire în perioada menționată” și că, „astfel, în timp ce formularea cererii de reînnoire trebuie să aibă loc, de principiu, în perioada inițială, titularul unei mărci sau orice persoană expres autorizată de el poate, doar prin excepție, mai precis dacă nu s-a depus nicio cerere în perioada inițială, să depună această cerere în perioada de grație cu plata unei suprataxe”.
- 43 Este importat de subliniat că, potrivit unei jurisprudențe constante, nu este posibil ca formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții din dreptul Uniunii să fie singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții sau ca acesteia să i se atribuie un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Astfel, dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii Europene. În caz de disparități între diferitele versiuni lingvistice ale unui text din dreptul Uniunii, dispoziția în cauză trebuie interpretată în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte (a se vedea Hotărârea din 9 aprilie 2014, GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, punctul 27 și jurisprudența citată).
- 44 În această privință, trebuie arătat că, potrivit articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, în versiunea sa în limba franceză examinată de Tribunal în hotărârea atacată, „[l]a demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À

défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d'une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire”.

- 45 Totuși, este necesar să se constate că anumite versiuni lingvistice ale articolului 47 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 207/2009 diferă de textul reprodus la punctul precedent prin faptul că nu utilizează termenii „în caz contrar”, pe care s-a întemeiat Tribunalul la punctul 38 din hotărârea atacată, și nici alți termeni similari.
- 46 Cu titlu indicativ, versiunea în limba germană prevede că „[d]er Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird”, versiunea în limba neerlandeză prevede că „[de] indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn”, versiunea în limba portugheză prevede că „[o] pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar” și versiunea în limba finlandeză prevede că „[h]akemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suoritetaan kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettun päivän jälkeisenä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu”.
- 47 În orice caz, nu se poate deduce în mod clar și neechivoc din expresia „à défaut”, utilizată în versiunea în limba franceză a dispoziției amintite, că o cerere de reînnoire a unei mărci a Uniunii Europene poate fi formulată în termenul suplimentar doar cu titlu excepțional, dacă nu a fost formulată anterior nicio altă cerere în acest sens.
- 48 Dimpotrivă, textul articolului 47 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 207/2009, în toate versiunile lingvistice reproduse la punctele precedente, sugerează că legiuitorul Uniunii a condiționat formularea unei cereri de reînnoire a unei mărci a Uniunii Europene în termenul suplimentar numai de plata unei suprataxe care constituie, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 56 din concluzii, singurul element care permite să se facă diferența între o cerere de reînnoire depusă în aceste condiții și o cerere formulată în termenul inițial de șase luni.
- 49 În plus, contrar a ceea ce a lăsat Tribunalul să se înțeleagă la punctul 39 din hotărârea atacată și contrar celor susținute de EUIPO, economia generală a articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 nu este de natură să repună în discuție această interpretare.
- 50 Trebuie arătat în această privință că, în special, potrivit articolului 47 alineatul (4) din acest regulament, în cazul în care cererea de reînnoire nu este prezentată decât pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca Uniunii Europene, înregistrarea se reînnoiește numai pentru acele produse sau servicii, în timp ce articolul 47 alineatul (5) din același regulament prevede că reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei de expirare a înregistrării mărcii în cauză și că reînnoirea se înregistrează.
- 51 Trebuie să se constate că nu rezultă din aceste dispoziții că ar fi interzis să se formuleze, în termenele prevăzute la articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, cereri de reînnoire a unei mărci a Uniunii Europene eșalonate în timp și cu privire la diferite clase de produse sau servicii.
- 52 În plus, obiectivele urmărite de Regulamentul nr. 207/2009 susțin interpretarea potrivit căreia cererile de reînnoire amintite trebuie admise, cu condiția să fi fost depuse înainte de expirarea termenului suplimentar.

- 53 Referitor la acest aspect, trebuie remarcat, astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 65 din concluzii, că Regulamentul nr. 207/2009, prin faptul că instituie posibilitatea de a solicita în mod continuu reînnoirea înregistrării unei mărci a Uniunii Europene pentru perioade de zece ani și că prevede, în acest context, două termene consecutive în cursul cărora poate fi solicitată respectiva reînnoire în conformitate cu articolele sale 46 și 47, urmărește să faciliteze, ținând cont de importanța economică a protecției conferite prin mărcile Uniunii Europene, conservarea de către titularii acestora a drepturilor lor exclusive.
- 54 În această privință, trebuie subliniat că, astfel cum rezultă din Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 24 mai 2011, intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală. Stimularea creativității și inovației pentru a oferi Europei creștere economică, locuri de muncă de înaltă calitate și bunuri și servicii de primă clasă” [COM(2011) 287 final], (p. 7), protecția mărcilor favorizează investirea în calitatea produselor și serviciilor, mai ales în sectoarele care depind foarte mult de imaginea unei mărci și de fidelitatea consumatorului.
- 55 Urmărirea acestui scop în cadrul Regulamentului nr. 207/2009 este de asemenea confirmată, pe de o parte, prin faptul că, potrivit articolului 47 alineatul (2) din acest regulament, EUIPO trebuie să îi informeze în timp util pe titularul mărcii Uniunii Europene și pe orice titular al unui drept înregistrat asupra acesteia cu privire la expirarea înregistrării. Pe de altă parte, în temeiul articolului 81 din regulamentul menționat, titularul unei mărci a Uniunii Europene care, deși a dat dovadă de întreaga vigoare impusă de împrejurări, nu a fost în măsură să respecte un termen în raportul cu EUIPO poate fi repus în drepturi prin formularea unei cereri în termen de maximum un an de la data expirării termenului nerespectat.
- 56 Trebuie analizat, în al doilea rând, problema dacă există motive de securitate juridică legate de efectele *erga omnes* ale înregistrării unei cereri de reînnoire parțială a unei mărci a Uniunii Europene începând cu ziua următoare datei expirării înregistrării acestei mărci care se opun cererilor de reînnoire succesive în discuție în speță, astfel cum a statuat Tribunalul la punctele 40 și 41 din hotărârea atacată și astfel cum susține EUIPO.
- 57 Este suficient să se arate în acest sens că obiecția astfel invocată are la bază premisa eronată că din textul articolului 47 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009 rezultă nu doar obligația EUIPO de a înregistra o cerere de reînnoire parțială înainte de expirarea termenului suplimentar, ci și imposibilitatea, în cazul înregistrării unei asemenea cereri, ca EUIPO să aibă în vedere, în locul retragerii din registru a anumitor clase de produse sau servicii, măsuri de informare care să permită conservarea atât a drepturilor titularilor de mărci ale Uniunii Europene, cât și ale drepturilor terților.
- 58 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și principiul securității juridice se opun formulării, în termenul suplimentar, a unei cereri de reînnoire care vizează anumite clase de produse sau servicii pentru care este înregistrată o marcă a Uniunii Europene, atunci când o cerere de reînnoire care vizează alte clase de produse sau servicii protejate prin aceeași marcă a fost depusă anterior, în termenul prevăzut în prima teză a dispoziției menționate.
- 59 Prin urmare, trebuie să se admită primul motiv de recurs și, fără a fi necesară examinarea celui de al doilea motiv de recurs, întemeiat pe încălcarea articolului 48 din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie să se anuleze hotărârea atacată.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

- 60 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta poate, atunci când anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată. Acest lucru se aplică în acest caz.
- 61 În această privință, din cuprinsul punctelor 41-58 din prezenta hotărâre, precum și din cuprinsul punctelor 26-30 din hotărârea atacată rezultă că motivul unic invocat de Nissan în susținerea acțiunii formulate în primă instanță, întemeiat, în esență, pe încălcarea articolelor 47 și 50 din Regulamentul nr. 207/2009, este întemeiat și trebuie, pe cale de consecință, să se anuleze decizia în litigiu.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 62 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 63 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 64 Întrucât Nissan a solicitat obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată și acesta a căzut în prezență, este necesar să fie obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță în cauza T-572/12, cât și în procedura în recurs.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2015, Nissan Jidosha/OAPI (CVTC) (T-572/12, nepublicată, EU:T:2015:136).**
- 2) **Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 septembrie 2012 (cauza R 2469/2011-1) privind o cerere de reînnoire a înregistrării mărcii figurative a Uniunii Europene CVTC.**
- 3) **Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Nissan Jidosha KK, atât în procedura în primă instanță în cauza T-572/12, cât și în procedura în recurs.**

Semnături